

[Grethe Philip.]

Rationaliseringen er jo i øvrigt ikke blot ensbetydende med besparelser, men må også sigte imod en effektivisering. Det kan ske ad mange veje, hvoraf jeg blot vil pege på betydningen af bedre uddannelse af personalet og bedre formidling af information både medarbejderne imellem og i forholdet mellem personalet og klienterne. Særlig på det sociale område ved vi, at der er hårdt brug for en effektivisering ad disse veje.

Jeg skal ikke tage de enkelte grupper af udgiftsposter op til mere detaljeret omtale, men nøjes med nogle få principielle bemærkninger.

Under landbrugsministeriet er der opført en post: „Afsætning af danske landbrugsvarer m. v.“ Den står uændret i forhold til bevillingstallet på 698,5 mill. kr. Landbrugsordningerne vil i de kommende måneder give anledning til mange overvejelser. Jeg skal ikke foregribe dem her, men jeg vil gerne pege på den nyligt udarbejdede rapport fra OECDs landbrugsdirektorat. Jeg har ikke selv haft lejlighed til at se den, men efter bladenes omtale at dømme indeholder den meget interessante oplysninger, bl. a. meddelelse om, at der i OECD-landene i 1985 vil være madpukler til en værdi af over 3 milliarder dollars, som hverken kan afsættes på sædvanlig kommerciel vis eller som fødevarerhjælp. Jeg beder økonomiministeren om, at denne rapport, som må være af stor interesse for vore overvejelser både om dansk landbrug og om hele vor fremtidige erhvervsstruktur, bliver gjort tilgængelig for folketingets medlemmer.

Vi har i det forløbne år i finansudvalget haft nogle aktstykker til behandling, der har givet anledning til mere principielle overvejelser. Tiltrædelse af aktstykket om tilskud til landbruget på 100 mill. kr. rejste således først i finansudvalget og senere her i salen spørgsmålet om betimeligheden af, at et flertal i finansudvalget i realiteten afgør en sag, skønt et mindretal ønsker den bragt frem til forhandling i salen. Spørgs-

målet, der blev henvist til videre overvejelse i folketingets udvalg for forretningsordenen, er endnu ikke afklaret; men jeg er af den opfattelse, at vi bør finde frem til en ordning, der i højere grad giver oppositionen sikkerhed for at få en sag til debat i salen, medens den endnu er aktuel.

Med al respekt for det grundige arbejde, der udføres i finansudvalget, blandt andet gennem samråd med ministrene, kan vi efter min mening ikke afvise, at en sag vil kunne blive belyst fra flere sider ved at komme til debat i salen, hvor også ikke-finansudvalgsmedlemmer kan ytre sig. Derimod er jeg på forhånd skeptisk over for de tanker, der er fremsat om, at finansudvalgets møder skulle være åbne for pressen, eller at et parti i særlige tilfælde skulle kunne kræve, at mødet er åbent. Finansudvalget ville derved blive betydelig mere politiseret, end det er nu, og det tror jeg ikke ville være til gavn.

Sagen om kildeskattehuset går nu sin gang og bør ikke kommenteres på dette tidspunkt; men jeg mener, at vi allerede nu kan drage den lære, at der bør være stor offentlighed om det, hver gang staten optræder i en større sag som køber, lejer eller sælger af ejendom. Den bedste garanti for, at vi når frem til den økonomisk rigtige disposition, ligger i, at alle, der måtte være interesserede i at gå ind i billedet, i rette tid bliver bekendt med statens planer og dermed får lejlighed til at komme frem med deres tilbud. Der bør derfor sørges for tilstrækkelig klar og omfattende publicering og annoncering, så snart forberedende overvejelser i regeringen og i administrationen går over til aktuelle planer om køb, salg eller leje.

Dette spørgsmål vil blive aktualiseret i det kommende år i forbindelse med den fortsatte udflytning af militæret fra København. Jeg går ud fra som en selvfølge, at intet salg af militærearaler vil finde sted, uden at det forud er sikret, at der ikke er behov for dette areal inden for noget af fagministerierne, og at der ligeledes altid